

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 23

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

55e jaargang
28 januari 2012

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
II <i>Mededelingen</i>		
MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE		
Europese Commissie		
2012/C 23/01	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten krachtens de artikelen 107 en 108 VWEU — Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt ⁽¹⁾	1
2012/C 23/02	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten krachtens de artikelen 107 en 108 VWEU — Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt ⁽¹⁾	6
2012/C 23/03	Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.6350 — Siemens/Nem Holding) ⁽¹⁾	10
2012/C 23/04	Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.6403 — Volkswagen/KPI Polska/Skoda Auto Polska/VW Bank Polska/VW Leasing Polska) ⁽¹⁾	10
2012/C 23/05	Mededeling van de Commissie over de in het kader van bepaalde door de Europese Unie geopende contingenten voor producten in de sector rijst beschikbare hoeveelheid voor de deelperiode mei 2012	11

Prijs:
3 EUR

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europese Commissie

2012/C 23/06	Wisselkoersen van de euro	12
2012/C 23/07	Besluit van de Commissie van 28 november 2011 inzake de sluiting, namens de Europese Unie, van de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en het Vorstendom Monaco	13
2012/C 23/08	Advies van het Adviescomité voor concentraties uitgebracht op zijn bijeenkomst van 5 november 2010 betreffende een voorlopig ontwerpbesluit in zaak COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care — Rapporteur: Slowakije	25
2012/C 23/09	Eindverslag van de raadadviseur-auditeur — COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care	28
2012/C 23/10	Samenvatting van het besluit van de Commissie van 17 november 2010 waarbij een concentratie verenigbaar wordt verklaard met de interne markt en de werking van de EER-Overeenkomst (Zaak COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care) (<i>Kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 7934</i>) ⁽¹⁾	30

V *Adviezen*

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

Europese Commissie

2012/C 23/11	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.6445 — Eurochem/BASF Antwerp Assets) — Voor een vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak ⁽¹⁾	35
2012/C 23/12	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.6451 — Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV) — Voor een vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak ⁽¹⁾ ...	36
2012/C 23/13	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.6216 — IHC/DEME/OceanfLORE JV) — Voor een vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak ⁽¹⁾	37

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten krachtens de artikelen 107 en 108 VWEU**Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt**

(Voor de EER relevante tekst)

(2012/C 23/01)

Datum waarop het besluit is genomen	23.5.2011
Referentienummer staatssteun	SA.32051 (10/N)
Lidstaat	Letland
Regio	—
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Temporary Framework — Guarantees for development of enterprise competitiveness — amendment to N 506/09
Rechtsgrondslag	Cabinet Regulations No 269 'Regulations on Guarantees for Development of Enterprise and Cooperative Partnerships which provide Agricultural Services Competitiveness'
Type maatregel	Steunregeling
Doelstelling	Opheffing van een ernstige verstoring van de economie
Vorm van de steun	Garantie
Begrotingsmiddelen	Totaal van de voorziene steun 40,6 mln LVL
Maximale steunintensiteit	—
Looptijd (periode)	30.10.2010-31.12.2010
Economische sectoren	Alle sectoren
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Latvian Guarantee Agency Tirgonu Str. 11/13; 15 Rīga, LV-1050 LATVIJA

Andere informatie	—
-------------------	---

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Datum waarop het besluit is genomen	7.12.2011
Referentienummer staatssteun	SA.33042 (11/N)
Lidstaat	Polen
Regio	Wielkopolska
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Pomoc na restrukturyzację dla Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej w Ostrowie Wielkopolskim Sp. z o.o.
Rechtsgrondslag	1) Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji – art. 56 ust. 1 pkt 2 2) Ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych – art. 5 3) Rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorców
Type maatregel	Individuele steun
Doelstelling	Herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden
Vorm van de steun	Andere kapitaalmaatregelen
Begrotingsmiddelen	Totaal van de voorziene steun 3,65 mln PLN
Maximale steunintensiteit	—
Looptijd (periode)	2011-2012
Economische sectoren	Beperkt tot de transportsector
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Minister Skarbu Państwa ul. Krucza 36/Wspólna 6 00-522 Warszawa POLSKA/POLAND
Andere informatie	—

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Datum waarop het besluit is genomen	8.12.2011
Referentienummer staatssteun	SA.33098 (11/N)
Lidstaat	België
Regio	—
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Staatssteun ten gunste van producenten van audiovisuele werken (VAF Filmfonds en VAF Mediafonds)
Rechtsgrondslag	<ol style="list-style-type: none"> 1. Decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams audiovisueel Fonds. 2. Decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. 3. Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw 2011-2013. 4. Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw 2011-2013 m.b.t. het Mediafonds.
Type maatregel	Steunregeling
Doelstelling	Cultuurbevordering
Vorm van de steun	Directe subsidie
Begrotingsmiddelen	Voorziene jaarlijkse uitgaven 18,97 mln EUR Totaal van de voorziene steun 56,91 mln EUR
Maximale steunintensiteit	50 %
Looptijd (periode)	1.1.2011-31.12.2013
Economische sectoren	Beperkt tot de media
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Vlaamse Overheid — Departement Cultuur Jeugd Sport en Media Arenbergstraat 9 1000 Brussel BELGIË
Andere informatie	—

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(l)(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Datum waarop het besluit is genomen	8.8.2011
Referentienummer staatssteun	SA.33238 (11/N)
Lidstaat	Italië
Regio	Friuli Venezia Giulia

Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Aiuto al salvaggio di FADALTI SpA
Rechtsgrondslag	Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'art. 1 della legge 30 luglio 1998 n. 274. D.lgs. 8 luglio 1999 n. 270; decreto legge 23 dicembre 2003 n. 347, conertito nella legge 18 febbraio 2004 n. 39 e ss.mm.; decreto del Ministero dell'Economia e delle Finanze 23 dicembre 2004, n. 319, Regolamento recante le condizioni e le modalità di prestazione della garanzia statale sui finanziamenti a favore delle grandi mprese in stato di insolvenza, asi sensi dell'art. 101 del D.lvo 270/1999
Type maatregel	Individuele steun
Doelstelling	Redding van ondernemingen in moeilijkheden
Vorm van de steun	Garantie
Begrotingsmiddelen	Voorziene jaarlijkse uitgaven 5 mln EUR Totaal van de voorziene steun 5 mln EUR
Maximale steunintensiteit	100 %
Looptijd (periode)	8.2011-2.2012
Economische sectoren	Beperkt tot de bouw
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Ministerio dello Sviluppo Economico Via Molise 2 00196 Roma RM ITALIA
Andere informatie	—

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Datum waarop het besluit is genomen	11.1.2012
Referentienummer staatssteun	SA.33844 (11/N)
Lidstaat	Denemarken
Regio	—
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Prolongation of the Danish export credit financing scheme
Rechtsgrondslag	Danish Act on Eksport Kredit Fonden
Type maatregel	Steunregeling
Doelstelling	Opheffing van een ernstige verstoring van de economie
Vorm van de steun	Ad-hoccontracten
Begrotingsmiddelen	Totaal van de voorziene steun 20 000 mln DKK

Maximale steunintensiteit	—
Looptijd (periode)	11.1.2012-31.12.2015
Economische sectoren	Beperkt tot de financiële dienstverlening
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Kingdom of Denmark
Andere informatie	—

De tekst van de beschikking in de authentieke taal(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten krachtens de artikelen 107 en 108 VWEU
Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt
(Voor de EER relevante tekst)
(2012/C 23/02)

Datum waarop het besluit is genomen	7.12.2011
Referentienummer staatssteun	SA.32834 (11/N)
Lidstaat	Zweden
Regio	—
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Nedsättning av egenavgifter
Rechtsgrondslag	Lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).
Type maatregel	Steunregeling
Doelstelling	Kleine- en middelgrote ondernemingen
Vorm van de steun	Verlaging van sociale zekerheidsbijdragen
Begrotingsmiddelen	Voorziene jaarlijkse uitgaven 1 500 mln SEK
Maximale steunintensiteit	—
Looptijd (periode)	Onbegrensd
Economische sectoren	Alle sectoren
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Skatteverket
Andere informatie	—

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Datum waarop het besluit is genomen	20.12.2011
Referentienummer staatssteun	SA.33180 (11/N)
Lidstaat	Polen
Regio	—
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Program pomocy na usuwanie skutków przyszłych powodzi
Rechtsgrondslag	Ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi
Type maatregel	Steunregeling

Doelstelling	Vergoeding van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen
Vorm van de steun	Directe subsidie, Zachte lening, Belastingvoordeel
Begrotingsmiddelen	Voorziene jaarlijkse uitgaven 600 mln PLN
Maximale steunintensiteit	100 %
Looptijd (periode)	tot 20.12.2017
Economische sectoren	Alle sectoren
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, starosta, fundusze pożyczkowe
Andere informatie	—

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Datum waarop het besluit is genomen	22.12.2011
Referentienummer staatssteun	SA.33433 (11/N)
Lidstaat	Tsjechië
Regio	Vysočina
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Město Bystřice nad Pernštejnem (Centrum zelených vědomostí)
Rechtsgrondslag	Smlouva o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod (XR 4/2008); Usnesení zastupitelstva č. 11/2009 ze dne 8. dubna 2009 o schválení projektového záměru
Type maatregel	Individuele steun
Doelstelling	Instandhouding van het cultureel erfgoed, Cultuurbevordering, Opleiding
Vorm van de steun	Directe subsidie
Begrotingsmiddelen	Totaal van de voorziene steun: 128 616 026 CZK
Maximale steunintensiteit	100 %
Looptijd (periode)	tot 31.12.2015
Economische sectoren	Beperkt tot recreatie, cultuur en sport, Onderwijs
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod Kounicova 13 602 00 Brno ČESKÁ REPUBLIKA
Andere informatie	—

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Datum waarop het besluit is genomen	16.12.2011
Referentienummer staatssteun	SA.33606 (11/N)
Lidstaat	Ierland
Regio	—
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Refund of Social Security Contributions of Seafarers
Rechtsgrondslag	S.I No. 204/2006 — Social Welfare (Consolidated Contributions and Insurability) (Refunds) Regulations
Type maatregel	Steunregeling
Doelstelling	Sectorale ontwikkeling, Werkgelegenheid
Vorm van de steun	Verlaging van sociale zekerheidsbijdragen, Belastingvoordeel
Begrotingsmiddelen	Voorziene jaarlijkse uitgaven 0,57 mln EUR Totaal van de voorziene steun 3,42 mln EUR
Maximale steunintensiteit	100 %
Looptijd (periode)	1.1.2011-31.12.2016
Economische sectoren	Beperkt tot de transportsector
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Department of Transport, Tourism and Sport Maritime Transport Division Leeson Lane Dublin 2 IRELAND http://www.dttas.ie
Andere informatie	—

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Datum waarop het besluit is genomen	8.12.2012
Referentienummer staatssteun	SA.33740 (11/N)
Lidstaat	Ierland
Regio	—
Benaming van de steunregeling en/of naam van de begunstigde	Prolongation of the ELG Scheme until 30 June 2012

Rechtsgrondslag	The Credit Institutions (Financial Support) Act 2008 The Credit Institutions (Eligible Liabilities Guarantee) Scheme 2009 as amended
Type maatregel	Steunregeling
Doelstelling	Opheffing van een ernstige verstoring van de economie
Vorm van de steun	Garantie
Begrotingsmiddelen	[...] (*)
Maximale steunintensiteit	—
Looptijd (periode)	1.1.2012-30.6.2012
Economische sectoren	Beperkt tot de financiële dienstverlening
Naam en adres van de steunverlenende autoriteit	Department of Finance Government Buildings Merrion Street Dublin 2 IRELAND
Andere informatie	—

(*) Vertrouwelijke informatie.

De tekst van de beschikking in de authentieke taal(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_nl.htm

Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.6350 — Siemens/Nem Holding)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2012/C 23/03)

Op 28 oktober 2011 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovenvermelde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is slechts beschikbaar in het Engels en zal openbaar worden gemaakt na verwijdering van eventuele bedrijfsgeheimen. De tekst is beschikbaar:

- op de website Concurrentie van de Commissie, afdeling fusies (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Deze website biedt verschillende hulpmiddelen om individuele concentratiebeschikkingen op te zoeken, onder meer op: naam van de onderneming, nummer van de zaak, datum en sector,
- in elektronische vorm op de EUR-Lex-website (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) onder documentnummer 32011M6350. EUR-Lex biedt online-toegang tot de communautaire wetgeving.

Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.6403 — Volkswagen/KPI Polska/Skoda Auto Polska/VW Bank Polska/VW Leasing Polska)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2012/C 23/04)

Op 19 december 2011 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovenvermelde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is slechts beschikbaar in het Engels en zal openbaar worden gemaakt na verwijdering van eventuele bedrijfsgeheimen. De tekst is beschikbaar:

- op de website Concurrentie van de Commissie, afdeling fusies (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Deze website biedt verschillende hulpmiddelen om individuele concentratiebeschikkingen op te zoeken, onder meer op: naam van de onderneming, nummer van de zaak, datum en sector,
- in elektronische vorm op de EUR-Lex-website (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) onder documentnummer 32011M6403. EUR-Lex biedt online-toegang tot de communautaire wetgeving.

Mededeling van de Commissie over de in het kader van bepaalde door de Europese Unie geopende contingenten voor producten in de sector rijst beschikbare hoeveelheid voor de deelperiode mei 2012

(2012/C 23/05)

Bij Verordening (EU) nr. 1274/2009 van de Commissie ⁽¹⁾ zijn tariefcontingenten geopend voor de invoer van rijst van oorsprong uit de landen en gebieden overzee (LGO). In de eerste zeven dagen van januari 2012 zijn geen invoercertificaataanvragen voor de contingenten met de volgnummers 09.4189 en 09.4190 ingediend.

Overeenkomstig artikel 7, lid 4, tweede zin, van Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie ⁽²⁾ moeten de hoeveelheden waarvoor geen aanvragen zijn ingediend, worden toegevoegd aan de hoeveelheid voor de volgende deelperiode.

Overeenkomstig artikel 1, lid 5, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1274/2009 deelt de Commissie vóór de vijftiengste dag van de laatste maand van een deelperiode mee welke hoeveelheden beschikbaar zijn voor de daaropvolgende deelperiode.

Als gevolg daarvan wordt de totale in het kader van de contingenten met de volgnummers 09.4189 en 09.4190 beschikbare hoeveelheid voor de deelperiode mei 2012, als bedoeld in Verordening (EU) nr. 1274/2009, vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige mededeling.

⁽¹⁾ PB L 344 van 23.12.2009, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13.

BIJLAGE

Beschikbare hoeveelheid voor de volgende deelperiode als bedoeld in Verordening (EU) nr. 1274/2009

Oorsprong	Volnummer	Voor de deelperiode januari 2012 ingediende invoercertificaataanvragen	Totale beschikbare hoeveelheid voor de deelperiode mei 2012 (in kg)
Nederlandse Antillen en Aruba	09.4189	⁽¹⁾	16 667 000
Minst ontwikkelde LGO	09.4190	⁽¹⁾	6 667 000

⁽¹⁾ Geen toepassing van een toewijzingscoëfficiënt voor deze deelperiode: de Commissie heeft geen enkele certificaataanvraag ontvangen.

IV

(Informatie)

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

27 januari 2012

(2012/C 23/06)

1 euro =

Munteenheid	Koers	Munteenheid	Koers		
USD	US-dollar	1,3145	AUD	Australische dollar	1,2326
JPY	Japanse yen	101,18	CAD	Canadese dollar	1,3129
DKK	Deense kroon	7,4335	HKD	Hongkongse dollar	10,1947
GBP	Pond sterling	0,83685	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,5949
SEK	Zweedse kroon	8,8966	SGD	Singaporese dollar	1,6485
CHF	Zwitserse frank	1,2078	KRW	Zuid-Koreaanse won	1 475,64
ISK	IJslandse kroon		ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	10,2035
NOK	Noorse kroon	7,6450	CNY	Chinese yuan renminbi	8,2995
BGN	Bulgaarse lev	1,9558	HRK	Kroatische kuna	7,5698
CZK	Tsjechische koruna	25,156	IDR	Indonesische roepia	11 809,33
HUF	Hongaarse forint	293,95	MYR	Maleisische ringgit	3,9941
LTL	Litouwse litas	3,4528	PHP	Filipijnse peso	56,313
LVL	Letlandse lat	0,6991	RUB	Russische roebel	39,7400
PLN	Poolse zloty	4,2207	THB	Thaise baht	40,920
RON	Roemeense leu	4,3457	BRL	Braziliaanse real	2,2903
TRY	Turkse lira	2,3389	MXN	Mexicaanse peso	17,0004
			INR	Indiase roepie	64,9300

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 28 november 2011****inzake de sluiting, namens de Europese Unie, van de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en het Vorstendom Monaco**

(2012/C 23/07)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien het Besluit van de Raad van 25 februari 2011 betreffende de regelingen voor de heronderhandeling over de monetaire overeenkomst tussen de regering van de Franse Republiek, namens de Europese Gemeenschap, en de regering van Zijne Doorluchtigheid de Vorst van Monaco ⁽¹⁾, en met name artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 26 december 2001 werd de monetaire overeenkomst gesloten tussen de regering van de Franse Republiek, namens de Europese Gemeenschap, en de regering van Zijne Doorluchtigheid de Vorst van Monaco ⁽²⁾ (hierna „de overeenkomst” genoemd).
- (2) Op 10 februari 2009 heeft de Raad in zijn conclusies de Commissie verzocht de werking van de bestaande monetaire overeenkomsten te evalueren en te bezien of de maxima voor de uitgifte van munten kunnen worden verhoogd.
- (3) In de mededeling over de werking van de monetaire overeenkomsten met het Vorstendom Monaco (hierna „Monaco” genoemd), San Marino en Vaticaanstad heeft de Commissie geconcludeerd dat de overeenkomst in haar huidige vorm moet worden gewijzigd om tot een consequentere benadering te komen van de betrekkingen tussen de Unie en de landen die een monetaire overeenkomst hebben ondertekend.
- (4) Overeenkomstig het Besluit van de Raad van 25 februari 2011, en met name artikel 4, hebben Frankrijk en de Commissie namens de Unie heronderhandelingen gevoerd over de overeenkomst met Monaco, welke met goed gevolg zijn afgerond. De Europese Centrale Bank (ECB) is volledig bij de onderhandelingen betrokken geweest en is akkoord gegaan met kwesties die binnen haar bevoegdheidssfeer vallen.

(5) De Commissie heeft de nieuwe ontwerp-overeenkomst ter advies voorgelegd aan het Economisch en Financieel Comité (EFC).

(6) De ECB noch het EFC zijn van oordeel dat de overeenkomst moet worden voorgelegd aan de Raad,

BESLUIT:

Artikel 1

De overeenkomst tussen de Europese Unie en het Vorstendom Monaco wordt goedgekeurd.

De tekst van de overeenkomst is opgenomen in bijlage I.

Artikel 2

De vicevoorzitter bevoegd voor economische en monetaire aangelegenheden en de euro wordt gemachtigd de overeenkomst te ondertekenen teneinde daardoor de Europese Unie te binden.

*Artikel 3*De overeenkomst treedt op 1 december 2011 in werking. Zij wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.*Artikel 4*

Dit besluit treedt op 28 november 2011 in werking.

Gedaan te Brussel, 28 november 2011.

Voor de Commissie

Olli REHN

Vicevoorzitter

⁽¹⁾ PB L 81 van 29.3.2011, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 142 van 31.5.2002, blz. 59.

BIJLAGE

**MONETAIRE OVEREENKOMST
tussen de Europese Unie en het Vorstendom Monaco**

DE EUROPESE UNIE, vertegenwoordigd door de Franse Republiek en de Europese Commissie,

en

HET VORSTENDOM MONACO,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van Verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 is met ingang van 1 januari 1999 de munteenheid van elke lidstaat die deelneemt aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie, waaronder Frankrijk, vervangen door de euro.
- (2) Tussen Frankrijk en het Vorstendom Monaco bestonden reeds vóór de invoering van de euro bilaterale monetaire en bancaire overeenkomsten, in het bijzonder de Frans-Monegaskische overeenkomst inzake deviezencontrole van 14 april 1945 en de Nabuurschapsovereenkomst van 18 mei 1963.
- (3) Bij Besluit van de Raad van 31 december 1998 ⁽¹⁾ is het Vorstendom Monaco het recht verleend om de euro vanaf 1 januari 1999 als zijn officiële munteenheid te gebruiken.
- (4) Op 24 december 2001 heeft de Europese Unie, vertegenwoordigd door de Franse Republiek in samenwerking met de Commissie en de ECB, een monetaire overeenkomst met het Vorstendom Monaco gesloten. De Nabuurschapsovereenkomst tussen de Franse Republiek en het Vorstendom Monaco is dienovereenkomstig geactualiseerd.
- (5) Krachtens de voorliggende monetaire overeenkomst behoudt het Vorstendom Monaco het recht om de euro als zijn officiële munteenheid te gebruiken en om de status van wettig betaalmiddel toe te kennen aan eurobankbiljetten en -munten. De in de bijlage bij deze overeenkomst vermelde regelgeving van de Europese Unie geldt op zijn grondgebied onder de in deze overeenkomst vastgestelde voorwaarden.
- (6) Het Vorstendom Monaco moet erop toezien dat de communautaire bepalingen inzake de eurobankbiljetten en -munten gelden op zijn grondgebied. Deze biljetten en munten moeten op afdoende wijze tegen valsemunterij worden beschermd. Het is van belang dat het Vorstendom Monaco alle noodzakelijke maatregelen neemt om valsemunterij te bestrijden en op dit gebied samen te werken met de Commissie, de ECB, Frankrijk en de Europese Politiedienst (Europol).
- (7) Bij deze monetaire overeenkomst kunnen geen rechten worden verleend aan kredietinstellingen en, in voorkomend geval, andere financiële instellingen die op het grondgebied van het Vorstendom Monaco gevestigd zijn, met betrekking tot de vrijheid van vestiging en de vrije dienstverrichting in de Europese Unie. Bij deze overeenkomst worden geen rechten verleend aan kredietinstellingen en, in voorkomend geval, andere financiële instellingen die op het grondgebied van de Europese Unie gevestigd zijn, met betrekking tot de vrijheid van vestiging en de vrije dienstverrichting in het Vorstendom Monaco.
- (8) De ECB en de nationale centrale banken zijn niet op grond van deze monetaire overeenkomst verplicht om de financiële instrumenten van het Vorstendom Monaco op te nemen in de lijst(en) van effecten die voor de monetaire beleidstransacties van het Europees Stelsel van centrale banken in aanmerking komen.
- (9) Het Vorstendom Monaco heeft op zijn grondgebied beheermaatschappijen die werkzaam zijn op het gebied van het beheer voor rekening van derden of de doorgifte van orders en wier diensten uitsluitend onder het Monegaskisch recht vallen, zulks onverminderd de in artikel 11, lid 6, genoemde verplichtingen. Deze maatschappijen kunnen geen toegang krijgen tot betalings- en effectenafwikkelingsystemen.
- (10) In aansluiting op de historische banden tussen Frankrijk en het Vorstendom Monaco en op de beginselen van de monetaire overeenkomst van 24 december 2001 verbinden de Europese Unie en het Vorstendom Monaco zich ertoe te goeder trouw samen te werken om een goede werking van deze overeenkomst als zodanig te waarborgen.

⁽¹⁾ PB L 30 van 4.2.1999, blz. 31.

- (11) Er wordt een gemengd comité bestaande uit vertegenwoordigers van het Vorstendom Monaco, de Franse Republiek, de Europese Commissie en de ECB ingesteld om de toepassing van deze overeenkomst te analyseren, om het jaarlijkse plafond voor de uitgifte van munten onder de in artikel 3 bepaalde voorwaarden vast te stellen, om te onderzoeken of het minimumaandeel van de munten dat tegen nominale waarde in omloop zal worden gebracht, toereikend is, en om de door het Vorstendom Monaco genomen maatregelen tot uitvoering van de relevante EU-wetgeving te beoordelen.
- (12) Het Hof van Justitie van de Europese Unie moet worden belast met de beslechting van geschillen die verband houden met de niet-nakoming van een verplichting of met de schending van een bepaling zoals opgenomen in deze overeenkomst, en ten aanzien waarvan is vastgesteld dat de partijen niet tot onderlinge overeenstemming konden komen,

HEBBERN OVEREENSTEMMING BEREIKT OMTRENT HETGEEN VOLGT:

Artikel 1

Het Vorstendom Monaco heeft het recht de euro als zijn officiële munteenheid te gebruiken, in overeenstemming met de Verordeningen (EG) nr. 1103/97 en (EG) nr. 974/98, als gewijzigd. Het Vorstendom Monaco kent de status van wettig betaalmiddel toe aan eurobankbiljetten en -munten.

Artikel 2

Het Vorstendom Monaco geeft geen bankbiljetten of munten uit, tenzij de voorwaarden voor de uitgifte daarvan met de Europese Unie zijn overeengekomen. De voorwaarden voor de uitgifte van euromunten vanaf 1 januari 2011 worden in de navolgende artikelen vastgelegd.

Artikel 3

1. Het jaarlijkse plafond, in waardetermen, voor de uitgifte van euromunten door het Vorstendom Monaco omvat:

een vast deel, waarvan het initiële bedrag voor 2011 op 2 340 000 EUR wordt vastgesteld,

een variabel deel dat, in waardetermen, overeenstemt met de gemiddelde muntuitgifte per hoofd van de bevolking van de Franse Republiek in het jaar n-1, vermenigvuldigd met het aantal inwoners van het Vorstendom Monaco.

Het gemengd comité kan het vaste deel jaarlijks herzien om rekening te houden met de inflatie — op basis van de HICP-inflatie van de Franse Republiek in het jaar n-1 — en met eventuele belangrijke ontwikkelingen die de verzamelaarsmarkt voor euromunten beïnvloeden.

2. Het Vorstendom Monaco mag ook een speciale herdenkingsmunt en/of munten voor verzamelaars uitgeven naar aanleiding van gebeurtenissen die voor het Vorstendom een bijzondere betekenis hebben. Indien de totale uitgifte als gevolg van deze speciale uitgifte het in lid 1 vastgelegde plafond overschrijdt, wordt de waarde van deze uitgifte verantwoord door het overblijvende deel van het plafond van het voorgaande jaar te gebruiken, en/of in mindering gebracht op het plafond van het volgende jaar.

Artikel 4

1. De door het Vorstendom Monaco uitgegeven euromunten zijn, wat de nominale waarde, de wettigheid als betaalmiddel, de technische specificaties, de artistieke kenmerken van de gemeenschappelijke zijde en de gemeenschappelijke artistieke kenmerken van de nationale zijde betreft, identiek aan de euromunten die worden uitgegeven door de lidstaten van de Europese Unie die de euro hebben aangenomen.

2. Het Vorstendom Monaco brengt de ontwerpen van de nationale zijde van zijn euromunten vooraf ter kennis van de Commissie, die verifieert of de EU-voorschriften in acht zijn genomen.

Artikel 5

Frankrijk stelt het Hôtel de la Monnaie de Paris ter beschikking voor het slaan van de munten van het Vorstendom Monaco, overeenkomstig artikel 18 van de Nabuurschapsovereenkomst tussen Frankrijk en het Vorstendom Monaco van 18 mei 1963.

Artikel 6

1. De door het Vorstendom Monaco uitgegeven hoeveelheid euromunten wordt opgeteld bij de door Frankrijk uitgegeven hoeveelheid munten met het oog op de goedkeuring door de Europese Centrale Bank van de totale omvang van de uitgifte van Frankrijk overeenkomstig artikel 128, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

2. Het Vorstendom Monaco deelt de Franse Republiek elk jaar uiterlijk op 1 september de hoeveelheid en de nominale waarde mee van de euromunten die het voornemens is het volgende jaar uit te geven. Ook deelt het de Commissie mee welke de beoogde uitgiftevoorwaarden van zijn munten zijn.

3. Het Vorstendom Monaco deelt de in lid 2 bedoelde informatie voor het jaar 2011 mee bij de ondertekening van deze overeenkomst.

4. Zonder afbreuk te doen aan de uitgifte van munten voor verzamelaars, brengt het Vorstendom Monaco ten minste 80 % van de euromunten die het jaarlijks uitgeeft, tegen nominale waarde in omloop. Het gemengd comité onderzoekt om de vijf jaar of het minimumaandeel van de munten dat tegen nominale waarde in omloop zal worden gebracht, voldoende is en kan eventueel besluiten dit aandeel te wijzigen.

Artikel 7

1. Het Vorstendom Monaco mag euromunten voor verzamelaars uitgeven. Deze worden meegerekend voor het in artikel 3 bedoelde jaarlijkse plafond. De uitgifte van euromunten voor verzamelaars door het Vorstendom Monaco geschiedt in overeenstemming met de EU-richtsnoeren voor euromunten voor verzamelaars, die met name het gebruik van technische specificaties, artistieke kenmerken en denominaties inhouden op grond waarvan euromunten voor verzamelaars van voor de circulatie bestemde munten kunnen worden onderscheiden.

2. Door het Vorstendom Monaco uitgegeven munten voor verzamelaars zijn in de Europese Unie geen wettig betaalmiddel.

Artikel 8

Het Vorstendom Monaco neemt alle noodzakelijke maatregelen om valsemunterij te bestrijden en op dit gebied samen te werken met de Commissie, de ECB, Frankrijk en de Europese Politiedienst (Europol).

Artikel 9

Het Vorstendom Monaco verbindt zich ertoe:

- a) de in bijlage A vermelde rechtsbesluiten en regelgeving van de Europese Unie die onder de werkingssfeer van artikel 11, lid 2, vallen en rechtstreeks door Frankrijk worden toegepast, alsmede de bepalingen die door Frankrijk zijn vastgesteld ter omzetting van deze rechtsbesluiten en regelgeving, toe te passen overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, leden 2 en 3;
- b) overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, leden 4, 5 en 6, en op de volgende gebieden maatregelen te nemen die gelijkwaardig zijn met de in bijlage B vermelde rechtsbesluiten en regelgeving van de Europese Unie die rechtstreeks of na omzetting ervan door de lidstaten worden toegepast:
 - het bancaire en financieel recht, alsmede de voorkoming van het witwassen van geld op de gebieden en overeenkomstig het bepaalde in artikel 11;
 - preventie van fraude met en vervalsing van contante en girale betaalmiddelen, medailles en penningen;
- c) de rechtsbesluiten en regelgeving van de Europese Unie inzake de eurobankbiljetten en -munten, alsmede de op basis van artikel 133 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie genomen maatregelen die nodig zijn voor het gebruik van de euro als eenheidsmunt, rechtstreeks op zijn grondgebied toe te passen, tenzij in deze overeenkomst uitdrukkelijk anders is bepaald. De Commissie houdt de Monegaskische autoriteiten via het gemengd comité op de hoogte van de besluiten en regelgeving in kwestie.

Artikel 10

1. Kredietinstellingen en, in voorkomend geval, andere financiële instellingen waaraan vergunning is verleend om op het grondgebied van het Vorstendom Monaco werkzaam te zijn, kunnen onder de in artikel 11 gestelde voorwaarden deelnemen aan interbancaire betalingssystemen en effectenafwikkelingssystemen in de Europese Unie, zulks volgens dezelfde uitvoeringsbepalingen als kredietinstellingen en, in voorkomend geval, andere financiële instellingen die op het grondgebied van Frankrijk gevestigd zijn, mits zij voldoen aan de voorwaarden die gelden voor het verkrijgen van toegang tot deze systemen.
2. Kredietinstellingen en, in voorkomend geval, andere financiële instellingen die op het grondgebied van het Vorstendom Monaco zijn gevestigd worden, onder de in artikel 11 gestelde voorwaarden, door de Banque de France aan dezelfde bepalingen voor de uitvoering van de door de ECB vastgestelde voorschriften voor monetaire beleidsinstrumenten en -procedures onderworpen als kredietinstellingen en, in voorkomend geval, andere financiële instellingen die op het grondgebied van Frankrijk gevestigd zijn.

Artikel 11

1. Rechtsbesluiten welke door de Raad worden aangenomen op basis van artikel 129, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, juncto artikel 5, lid 4, artikel 19, lid 1, of artikel 34, lid 3, van de Statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (hierna de Statuten genoemd), of welke door de ECB worden aangenomen op basis van bovengenoemde rechtsbesluiten van de Raad, dan wel op basis van de artikelen 5, 16, 18, 19, 20 en 22, alsmede artikel 34, lid 3, van de Statuten, of welke door de Banque de France worden aangenomen ter uitvoering van de rechtsbesluiten van de ECB, zijn van toepassing op het grondgebied van het Vorstendom Monaco. Hetzelfde geldt voor eventuele wijzigingen van deze besluiten.

2. Het Vorstendom Monaco past de bepalingen toe die door Frankrijk zijn vastgesteld ter omzetting van de in bijlage A vermelde EU-besluiten inzake de werkzaamheden van en de controle op kredietinstellingen en inzake de voorkoming van systeemrisico's in betalings- en effectenafwikkelingssystemen. Daartoe past het Vorstendom Monaco in de eerste plaats de bepalingen toe van de Franse monetaire en financiële wetgeving inzake de werkzaamheden van en de controle op kredietinstellingen, alsmede van de ter uitvoering daarvan vastgestelde regelgeving, zoals overeengekomen bij de Frans-Monegaskische overeenkomst inzake deviezencontrole van 14 april 1945 en de briefwisselingen tussen de regering van de Franse Republiek en de regering van Zijne Doorluchtigheid de Vorst van Monaco van 18 mei 1963, 10 mei 2001, 8 november 2005 en 20 oktober 2010 inzake de bancaire regelgeving, en past het in de tweede plaats de bepalingen toe van de Franse monetaire en financiële wetgeving inzake de voorkoming van systeemrisico's in betalings- en effectenafwikkelingssystemen.

3. De lijst van bijlage A wordt telkens door de Commissie aangepast wanneer de teksten gewijzigd worden en wanneer een nieuwe tekst wordt aangenomen door de Europese Unie, met inachtneming van de datum van inwerkingtreding van de omzetting van de teksten. Het Vorstendom Monaco past de in bijlage A vermelde rechtsbesluiten en regelgeving na de opname ervan in het Franse recht toe overeenkomstig het bepaalde in lid 2. Bij elke aanpassing wordt de geactualiseerde lijst bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* (PBEU).

4. Het Vorstendom Monaco treft maatregelen die gelijkwaardig zijn met de maatregelen die de lidstaten nemen uit hoofde van de in bijlage B vermelde EU-besluiten die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van deze overeenkomst. Het in artikel 13 bedoelde gemengd comité gaat volgens een door dat comité te bepalen procedure na of de door Monaco genomen maatregelen gelijkwaardig zijn met die welke de lidstaten nemen uit hoofde van de hierboven bedoelde EU-besluiten.

5. Onverminderd de in lid 9 bedoelde procedure wordt de lijst van bijlage B bij besluit van het gemengd comité gewijzigd. Daartoe stelt de Commissie, zodra zij een nieuw wetgevingsbesluit op een door deze overeenkomst bestreken gebied heeft vastgesteld, en zij van mening is dat dit besluit in de lijst van bijlage B moet worden opgenomen, het Vorstendom Monaco daarvan in kennis. Het Vorstendom Monaco ontvangt een afschrift van de in de verschillende stadia van de

wetgevingsprocedure door de instellingen en organen van de Europese Unie opgestelde documenten. De Commissie maakt de aldus aangepaste bijlage B in het PBEU bekend.

Het gemengd comité beslist daarna ook over passende en redelijke termijnen voor de tenuitvoerlegging door het Vorstendom Monaco van de nieuwe rechtsbesluiten en regelgeving die aan bijlage B zijn toegevoegd.

6. Het Vorstendom Monaco treft maatregelen van gelijke werking als die van de in bijlage B vermelde EU-richtlijnen inzake de bestrijding van het witwassen van geld, overeenkomstig de aanbevelingen van de internationale Financiële Actiegroep Witwassen van Geld (FATF). Over de opname, in bijlage B, van de EU-verordeningen inzake de bestrijding van het witwassen van geld beslist het gemengd comité op ad-hocbasis. De financiële inlichtingeneenheid van het Vorstendom Monaco en die van de lidstaten van de Europese Unie zetten hun samenwerking op het gebied van de bestrijding van het witwassen van geld actief voort.

7. Kredietinstellingen en, in voorkomend geval, andere financiële instellingen en andere informatieplichtigen die op het grondgebied van het Vorstendom Monaco gevestigd zijn, zijn onderworpen aan de sancties en tuchtprocedures die worden toegepast indien de in de vorige leden bedoelde rechtsbesluiten worden geschonden. Het Vorstendom Monaco ziet toe op de toepassing van de door de bevoegde autoriteiten overeengekomen het onderhavige artikel opgelegde sancties.

8. Rechtsbesluiten, zoals bedoeld in lid 1, treden in het Vorstendom Monaco op dezelfde datum in werking als in de Europese Unie voor wat betreft de besluiten die worden bekendgemaakt in het PBEU, en op dezelfde datum als in Frankrijk voor wat betreft de besluiten die worden bekendgemaakt in de staatscourant van de Franse Republiek (*Journal officiel de la République Française*). Rechtsbesluiten met algemene draagwijdte, zoals bedoeld in lid 1, die in het PBEU noch in de staatscourant van de Franse Republiek worden bekendgemaakt, treden in werking op de datum waarop ze aan de Monegaskische autoriteiten worden meegedeeld. Besluiten met individuele draagwijdte, zoals bedoeld in lid 1, zijn toepasselijk met ingang van de datum van kennisgeving aan de adressaten.

9. Voordat vergunningen worden verleend aan beleggingsondernemingen die zich op het grondgebied van het Vorstendom Monaco willen vestigen en er mogelijk andere beleggingsdiensten zouden aanbieden dan het beheer voor rekening van derden en de doorgifte van orders, en onverminderd de in lid 6 genoemde verplichtingen verbindt het Vorstendom Monaco zich ertoe maatregelen van gelijke werking te treffen als die van de vigerende EU-rechtsbesluiten inzake deze diensten. In afwijking van de procedure van lid 5 worden deze besluiten dan door de Commissie opgenomen in bijlage B.

Artikel 12

1. Het Hof van Justitie van de Europese Unie is de rechterlijke instantie die de exclusieve bevoegdheid heeft voor de beslechting van alle geschillen tussen de partijen die verband houden met de niet-nakoming van een verplichting of met een schending van een bepaling zoals opgenomen in deze overeenkomst, en die niet in het gemengd comité konden worden

opgelost. De partijen verbinden zich ertoe alles in het werk te stellen om in het gemengd comité tot een minnelijke schikking te komen.

2. Als binnen dit kader geen minnelijke schikking kan worden getroffen, kan de Europese Unie op aanbeveling van de Commissie na advies van Frankrijk en van de ECB over de aangelegenheden die onder haar bevoegdheid vallen, of het Vorstendom Monaco de zaak aanhangig maken bij het Hof van Justitie indien uit het voorafgaande onderzoek door het gemengd comité blijkt dat de andere partij een verplichting niet is nagekomen of een bepaling heeft geschonden zoals opgenomen in deze overeenkomst. Het arrest van het Hof is bindend voor de partijen, die gehouden zijn de maatregelen te nemen welke nodig zijn ter uitvoering van het arrest binnen de termijn die het Hof in zijn arrest heeft vastgesteld.

3. Ingeval de Europese Unie of het Vorstendom Monaco nalaat om binnen de gestelde termijn de maatregelen te nemen welke nodig zijn ter uitvoering van het arrest, kan de andere partij de overeenkomst onmiddellijk opzeggen.

4. Alle aangelegenheden die verband houden met de geldigheid van conform deze overeenkomst genomen besluiten van de instellingen en organen van de Europese Unie, vallen onder de uitsluitende bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie. In het bijzonder kan elke natuurlijke of rechtspersoon die op het grondgebied van het Vorstendom Monaco woont, de rechtsmiddelen instellen die aan op het grondgebied van Frankrijk wonende natuurlijke of rechtspersonen tegen rechtsbesluiten ter beschikking staan, ongeacht de vorm en de aard van het voor deze persoon bestemde besluit.

Artikel 13

1. Het gemengd comité is samengesteld uit vertegenwoordigers van het Vorstendom Monaco en de Europese Unie. Het gemengd comité houdt gedachtewisselingen, wisselt informatie uit en neemt de in de artikelen 3, 6 en 11 bedoelde besluiten. Het comité onderzoekt de door het Vorstendom Monaco genomen maatregelen en tracht eventuele geschillen die uit de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst voortvloeien, op te lossen. Het stelt zijn reglement van orde vast.

2. De delegatie van de Europese Unie is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Franse Republiek, die tevens voorzitter is, de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank. De delegatie van de Europese Unie stelt haar reglement van orde bij consensus vast.

3. De Monegaskische delegatie is samengesteld uit vertegenwoordigers die zijn aangewezen door de *Ministre d'Etat* en heeft als voorzitter de *Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie* dan wel diens vertegenwoordiger.

4. Het Comité komt ten minste eenmaal per jaar bijeen, alsmede telkens wanneer een van zijn leden het, met name in verband met wetgevingsontwikkelingen op Europees, Frans of Monegaskisch niveau, nodig acht dat het comité bijeenkomt om de taken te vervullen waarmee het in het kader van deze

overeenkomst is belast. Het voorzitterschap wordt door de voorzitter van de delegatie van de Europese Unie en de voorzitter van de Monegaskische delegatie bij toerbeurt uitgeoefend voor de periode van één jaar. Het gemengd comité neemt zijn besluiten met eenparigheid van stemmen.

5. Het secretariaat van het comité is samengesteld uit twee personen, van wie de een wordt benoemd door de voorzitter van de Monegaskische delegatie en de ander door de voorzitter van de delegatie van de Europese Unie. Het secretariaat neemt ook deel aan de vergaderingen van het comité.

Artikel 14

Elke overeenkomstsluitende partij kan deze overeenkomst opzeggen met een opzegtermijn van een jaar.

Artikel 15

Deze overeenkomst is gesteld in het Frans en kan eventueel worden vertaald in de andere talen van de Europese Unie. Rechtsgeldig blijft echter alleen de Franse versie.

Artikel 16

Deze overeenkomst treedt in werking op 1 december 2011.

Artikel 17

De monetaire overeenkomst van 24 december 2001 wordt met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst ingetrokken. Verwijzingen naar de overeenkomst van 24 december 2001 worden gelezen als verwijzingen naar deze overeenkomst.

Gedaan te Brussel, 29 november 2011 in drie in het Frans gestelde oorspronkelijke exemplaren.

Voor de Europese Unie

Olli REHN
Vicevoorzitter

François BAROIN
Minister van Economische Zaken,
Financiën en Industrie van de
Republiek Frankrijk

Voor het Vorstendom Monaco

Michel ROGER
Minister van staat

BIJLAGE A

Bancaire en financiële wetgeving

Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen: wat betreft de bepalingen die van toepassing zijn op kredietinstellingen, PB L 372 van 31.12.1986, blz. 1.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2001/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG, 83/349/EEG en 86/635/EEG met betrekking tot de waarderingsregels voor de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen evenals van banken en andere financiële instellingen, PB L 283 van 27.10.2001, blz. 28.

Richtlijn 2003/51/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2003 tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG en 91/674/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, banken en andere financiële instellingen, en verzekeringsondernemingen, PB L 178 van 17.7.2003, blz. 16.

Richtlijn 2006/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, 83/349/EEG van de Raad betreffende de geconsolideerde jaarrekening, 86/635/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen en 91/674/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen, PB L 224 van 16.8.2006, blz. 1.

Richtlijn 89/117/EEG van de Raad van 13 februari 1989 betreffende de verplichtingen inzake openbaarmaking van jaarstukken voor in een lidstaat gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen en financiële instellingen die hun hoofdkantoor buiten deze lidstaat hebben, PB L 44 van 16.2.1989, blz. 40.

Richtlijn 2006/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen (herschikking), PB L 177 van 30.6.2006, blz. 201: de bepalingen die van toepassing zijn op kredietinstellingen.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2008/23/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 tot wijziging van Richtlijn 2006/49/EG inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen, wat de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden betreft, PB L 76 van 19.3.2008, blz. 54.

Richtlijn 2009/27/EG van de Commissie van 7 april 2009 tot wijziging van bepaalde bijlagen bij Richtlijn 2006/49/EG van het Europees Parlement en de Raad wat een aantal technische voorschriften inzake risicobeheer betreft, PB L 94 van 8.4.2009, blz. 97.

Richtlijn 2009/111/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2007/64/EG wat betreft banken die zijn aangesloten bij centrale instellingen, bepaalde eigenvermogensbestanddelen, grote posities, het toezichtkader en het crisisbeheer, PB L 302 van 17.11.2009, blz. 97.

Richtlijn 2010/76/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG wat betreft de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecuritisaties, alsook het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid, PB L 329 van 14.12.2010, blz. 3.

Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft, PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120.

Richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels, PB L 135 van 31.5.1994, blz. 5.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2005/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2005 tot wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG en 93/6/EEG van de Raad en de Richtlijnen 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG en 2002/87/EG met het oog op de instelling van een nieuwe comitéstructuur voor financiële diensten, PB L 79 van 24.3.2005, blz. 9.

Richtlijn 2009/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 tot wijziging van Richtlijn 94/19/EG inzake de depositogarantiestelsels wat dekking en uitbetalingstermijn betreft, PB L 68 van 13.3.2009, blz. 3.

Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen, PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/26/EG betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen en Richtlijn 2002/47/EG betreffende financiëlezekerheidsvereenkomsten wat gekoppelde systemen en kredietvorderingen betreft, PB L 146 van 10.6.2009, blz. 37.

Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft, PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120.

Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (herschikking), PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1: de gehele richtlijn behalve de titels III en IV.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2007/18/EG van de Commissie van 27 maart 2007 tot wijziging van Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de uitsluiting van dan wel de opneming in het toepassingsgebied van bepaalde instellingen en de behandeling van vorderingen op multilaterale ontwikkelingsbanken, PB L 87 van 28.3.2007, blz. 9.

Richtlijn 2007/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot wijziging van Richtlijn 92/49/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG en 2006/48/EG wat betreft procedure-regels en evaluatiecriteria voor de prudentiële beoordeling van verwervingen en vergrotingen van deelnemingen in de financiële sector, PB L 247 van 21.9.2007, blz. 1.

Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van Richtlijn 97/5/EG, PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1: de bepalingen van de titels I en II van Richtlijn 2007/64/EG.

Richtlijn 2008/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 tot wijziging van Richtlijn 2006/48/EG betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, wat de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden betreft, PB L 81 van 20.3.2008, blz. 38.

Richtlijn 2009/83/EG van de Commissie van 27 juli 2009 tot wijziging van bepaalde bijlagen bij Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad wat een aantal technische voorschriften inzake risicobeheer betreft, PB L 196 van 28.7.2009, blz. 14.

Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG, PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7, met uitzondering van titel III van Richtlijn 2009/110/EG.

Richtlijn 2009/111/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2007/64/EG wat betreft banken die zijn aangesloten bij centrale instellingen, bepaalde eigenvermogensbestanddelen, grote posities, het toezichtkader en het crisisbeheer, PB L 302 van 17.11.2009, blz. 97.

Richtlijn 2010/16/EU van de Commissie van 9 maart 2010 tot wijziging van Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad ten aanzien van de uitsluiting van een bepaalde instelling van het toepassingsgebied, PB L 60 van 10.3.2010, blz. 15.

Richtlijn 2010/76/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG wat betreft de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecuritisaties, alsook het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid, PB L 329 van 14.12.2010, blz. 3.

Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft, PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120.

Richtlijn 2001/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen, PB L 125 van 5.5.2001, blz. 15.

Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiële zekerheidsvereenkomsten, PB L 168 van 27.6.2002, blz. 43.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/26/EG betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingsystemen en Richtlijn 2002/47/EG betreffende financiële zekerheidsvereenkomsten wat gekoppelde systemen en kredietvorderingen betreft, PB L 146 van 10.6.2009, blz. 37.

Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat en tot wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG en 93/22/EEG van de Raad en van de Richtlijnen 98/78/EG en 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad, PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2005/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2005 tot wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG en 93/6/EEG van de Raad en de Richtlijnen 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG en 2002/87/EG met het oog op de instelling van een nieuwe comitéstructuur voor financiële diensten, PB L 79 van 24.3.2005, blz. 9.

Richtlijn 2008/25/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 11 maart 2008 tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat, wat de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden betreft, PB L 81 van 20.3.2008, blz. 40.

Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft, PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120.

Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de Richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad, PB L 145 van 30.4.2004, blz. 1: de bepalingen die van toepassing zijn op kredietinstellingen, met uitzondering van de artikelen 15, 31, 32 en 33 en van titel III.

Rectificatie van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de Richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad (PB L 145 van 30.4.2004), PB L 45 van 16.2.2005, blz. 18.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2006/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 tot wijziging van Richtlijn 2004/39/EG betreffende markten voor financiële instrumenten, met betrekking tot bepaalde termijnen, PB L 114 van 27.4.2006, blz. 60.

Richtlijn 2007/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot wijziging van Richtlijn 92/49/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG en 2006/48/EG wat betreft procedure-regels en evaluatiecriteria voor de prudentiële beoordeling van verwervingen en vergrotingen van deelnemingen in de financiële sector, PB L 247 van 21.9.2007, blz. 1.

Richtlijn 2008/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 tot wijziging van Richtlijn 2004/39/EG betreffende markten voor financiële instrumenten, wat de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden betreft, PB L 76 van 19.3.2008, blz. 33.

Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft, PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120.

Aangevuld met:

Verordening (EG) nr. 1287/2006 van de Commissie van 10 augustus 2006 tot uitvoering van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de voor beleggingsondernemingen geldende verplichtingen betreffende het bijhouden van gegevens, het melden van transacties, de markttransparantie, de toelating van financiële instrumenten tot de handel en de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn betreft, PB L 241 van 2.9.2006, blz 1.

Richtlijn 2006/73/EG van de Commissie van 10 augustus 2006 tot uitvoering van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleggingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn, PB L 241 van 2.9.2006, blz. 26.

Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG, PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7: de gehele richtlijn met uitzondering van titel III.

Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van Richtlijn 97/5/EG, PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1: de bepalingen van de titels I en II.

Rectificatie van Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van Richtlijn 97/5/EG (PB L 319 van 5.12.2007), PB L 187 van 18.7.2009, blz. 5.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2009/111/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2007/64/EG wat betreft banken die zijn aangesloten bij centrale instellingen, bepaalde eigenvermogensbestanddelen, grote posities, het toezichtkader en het crisisbeheer, PB L 302 van 17.11.2009, blz. 97.

Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie, PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12.

BIJLAGE B

Voorkoming van witwassen van geld

Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.

Gewijzigd bij:

Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van Richtlijn 97/5/EG, PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1: de bepalingen van de titels I en II van Richtlijn 2007/64/EG.

Richtlijn 2008/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 tot wijziging van Richtlijn 2005/60/EG tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, wat de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden betreft, PB L 76 van 19.3.2008, blz. 46.

Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG, PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7: de gehele richtlijn met uitzondering van titel III.

Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft, PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120.

Aangevuld met:

Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie van 1 augustus 2006 tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de definitie van politiek prominente personen en wat betreft de technische criteria voor vereenvoudigde klantenonderzoekprocedures en voor vrijstellingen op grond van occasionele of zeer beperkte financiële activiteit, PB L 214 van 4.8.2006, blz. 29.

Verordening (EG) nr. 1781/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler, PB L 345 van 8.12.2006, blz. 1.

Verordening (EG) nr. 1889/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende de controle van liquide middelen die de Gemeenschap binnenkomen of verlaten, PB L 309 van 25.11.2005, blz. 9.

Preventie van fraude en vervalsing

Kaderbesluit 2001/413/JBZ van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten, PB L 149 van 2.6.2001, blz. 1.

Verordening (EG) nr. 2182/2004 van de Raad van 6 december 2004 betreffende op euromunten lijkende medailles en penningen, PB L 373 van 21.12.2004, blz. 1.

Gewijzigd bij:

Verordening (EG) nr. 46/2009 van de Raad van 18 december 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2182/2004 betreffende op euromunten lijkende medailles en penningen, PB L 17 van 22.1.2009, blz. 5.

Verordening (EG) nr. 1338/2001 van de Raad van 28 juni 2001 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, PB L 181 van 4.7.2001, blz. 6.

Gewijzigd bij:

Verordening (EG) nr. 44/2009 van de Raad van 18 december 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1338/2001 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij, PB L 17 van 22.1.2009, blz. 1.

Kaderbesluit 2000/383/JBZ van de Raad van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro, PB L 140 van 14.6.2000, blz. 1.

Gewijzigd bij:

Kaderbesluit 2001/888/JBZ van de Raad van 6 december 2001 tot wijziging van Kaderbesluit 2000/383/JBZ tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro, PB L 329 van 14.12.2001, blz. 3.

Besluit 2001/887/JBZ van de Raad van 6 december 2001 inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij, PB L 329 van 14.12.2001, blz. 1.

Besluit 2009/371/JBZ van de Raad van 6 april 2009 tot oprichting van de Europese politiedienst (Europol), PB L 121 van 15.5.2009, blz. 37.

Besluit 2001/923/EG van de Raad van 17 december 2001 tot vaststelling van een actieprogramma inzake uitwisselingen, bijstand en opleiding voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (programma „Pericles”), PB L 339 van 21.12.2001, blz. 50.

Gewijzigd bij:

Besluit 2006/75/EG van de Raad van 30 januari 2006 tot wijziging en uitbreiding van de werking van Besluit 2001/923/EG tot vaststelling van een actieprogramma inzake uitwisselingen, bijstand en opleiding voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (programma „Pericles”), PB L 36 van 8.2.2006, blz. 40.

Besluit 2006/849/EG van de Raad van 20 november 2006 tot wijziging en uitbreiding van de werking van Besluit 2001/923/EG tot vaststelling van een actieprogramma inzake uitwisselingen, bijstand en opleiding voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (programma „Pericles”), PB L 330 van 28.11.2006, blz. 28.

Bancaire en financiële wetgeving

Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels, PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22.

Advies van het Adviescomité voor concentraties uitgebracht op zijn bijeenkomst van 5 november 2010 betreffende een voorlopig ontwerpbesluit in zaak COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care

Rapporteur: Slowakije

(2012/C 23/08)

1. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de aangemelde transactie een concentratie vormt in de zin van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad.
2. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de aangemelde transactie een communautaire dimensie heeft in de zin van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad.
3. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat voor de beoordeling van deze concentratie de relevante productmarkten als volgt worden omschreven:
 - a) afzonderlijke markten voor mannendeodorants en andere deodorants;
 - b) markt voor bad- en doucheproducten, waarbij een nader onderscheid tussen badproducten en doucheproducten, en een onderscheid naar geslacht voor doucheproducten in deze zaak buiten beschouwing kan blijven;
 - c) markt voor zepen, waarbij een nader onderscheid tussen vloeibare en vaste zepen in deze zaak buiten beschouwing kan blijven;
 - d) markt voor huidverzorgingsproducten, waarbij een nader onderscheid tussen verzorgingsproducten voor gezicht, handen en lichaam in deze zaak buiten beschouwing kan blijven;
 - e) markt voor detergents, waarbij de productmarkt in deze zaak niet nauwkeurig hoeft te worden omschreven;
 - f) markt voor wasverzachters, waarbij de productmarkt in deze zaak niet nauwkeurig hoeft te worden omschreven;
 - g) markt voor scheerproducten, waarbij de productmarkt in deze zaak niet nauwkeurig hoeft te worden omschreven;
 - h) markt voor tandpasta, waarbij de productmarkt in deze zaak niet nauwkeurig hoeft te worden omschreven;
 - i) markt voor haarverzorgingsproducten, waarbij een nader onderscheid tussen shampoos, conditioners/verzorgingsproducten en stylingproducten in deze zaak buiten beschouwing kan blijven;
 - j) markt voor schoonmaakmiddelen, waarbij de productmarkt in deze zaak niet nauwkeurig hoeft te worden omschreven, met name wat een onderverdeling voor multifunctionele schoonmaakproducten betreft.
4. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat voor de beoordeling van de onderhavige transactie, de definities van de relevante geografische markten nationaal zijn voor alle onderzochte markten.
5. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de voorgenomen concentratie waarschijnlijk zal resulteren in een significante belemmering van de daadwerkelijke mededinging op de gemeenschappelijke markt of een wezenlijk deel daarvan op de volgende markten:
 - a) deodorants andere dan mannendeodorants in België;
 - b) deodorants andere dan mannendeodorants in Denemarken;
 - c) deodorants andere dan mannendeodorants in Ierland;

- d) deodorants andere dan mannendeodorants in Nederland;
 - e) deodorants andere dan mannendeodorants in Portugal;
 - f) deodorants andere dan mannendeodorants in Spanje;
 - g) mannendeodorants in Spanje;
 - h) deodorants andere dan mannendeodorants in het Verenigd Koninkrijk.
6. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de voorgenomen concentratie waarschijnlijk niet zal resulteren in een significante belemmering van de daadwerkelijke mededinging op de gemeenschappelijke markt of een wezenlijk deel daarvan op de volgende markten:
- a) alle markten voor mannen- en andere deodorants, andere dan deze vermeld in het vorige punt 5;
 - b) alle markten voor bad- en doucheproducten;
 - c) alle markten voor zepen;
 - d) alle markten voor huidverzorgingsproducten;
 - e) alle markten voor detergenten;
 - f) alle markten voor wasverzachters;
 - g) alle markten voor scheerproducten;
 - h) alle markten voor tandpasta;
 - i) alle markten voor haarverzorgingsproducten;
 - j) alle markten voor schoonmaakmiddelen.
7. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat de gedane toezeggingen voldoende zijn om de significante belemmeringen voor de mededinging weg te nemen op de volgende markten:
- a) andere dan mannendeodorants in België;
 - b) andere dan mannendeodorants in Denemarken;
 - c) andere dan mannendeodorants in Ierland;
 - d) andere dan mannendeodorants in Nederland;
 - e) andere dan mannendeodorants in Portugal;
 - f) andere dan mannendeodorants in Spanje;
 - g) mannendeodorants in Spanje;
 - h) andere dan mannendeodorants in het Verenigd Koninkrijk.
8. Het Adviescomité is het met de Commissie eens dat, mits de door de partijen gedane toezeggingen volledig worden nagekomen en gezien alle toezeggingen tezamen, de voorgenomen concentratie de daadwerkelijke mededinging op de interne markt of een wezenlijk deel daarvan niet in significante mate belemmert.

9. Het Adviescomité is het met het standpunt van de Commissie eens dat de aangemelde concentratie verenigbaar moet worden verklaard met de interne markt en de EER-Overeenkomst overeenkomstig artikel 2, lid 2 en artikel 8, lid 2, van de concentratieverordening en artikel 57 van de EER-Overeenkomst.
 10. Het Adviescomité beveelt aan dat zijn advies in het *Publicatieblad van de Europese Unie* wordt bekendgemaakt.
-

Eindverslag van de raadadviseur-auditeur ⁽¹⁾
COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care
(2012/C 23/09)

Unilever N.V. en Unilever Plc (hierna tezamen „Unilever” genoemd) hebben op 21 april 2010 de verwerving van de uitsluitende zeggenschap over de onderneming Sara Lee Household and Body Care International (hierna „Sara Lee” genoemd), die deel uitmaakt van Sara Lee Corporation, bij de Commissie aangemeld. Op 25 september 2009 was met betrekking tot de overname een onherroepelijk bindend bod aangekondigd.

Na onderzoek van de aanmelding is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de aangemelde operatie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 139/2004 ⁽²⁾ van de Raad (hierna „de concentratieverordening” genoemd) valt en dat de operatie aanleiding gaf tot ernstige twijfel over de verenigbaarheid met de interne markt en met de werking van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte. De Commissie heeft dan ook op 31 mei 2010 de procedure ingeleid en een fase II-onderzoek geopend op grond van artikel 6, lid 1, onder c), van de concentratieverordening.

Op 12 augustus 2010 werd Unilever een mededeling van punten van bezwaar gezonden waarin de Commissie haar voorlopige conclusie heeft uiteengezet dat de aangemelde concentratie de daadwerkelijke mededinging in een wezenlijk deel van de interne markt significant zou belemmeren in de zin van artikel 2 van de concentratieverordening.

Nadat haar toegang tot het dossier was verleend, verzocht Unilever op 17 augustus 2010 onder andere om verdere ontsluiting van bepaalde documenten die volgens de onderneming excessief waren bewerkt. Bijgevolg trad de Commissie in contact met de informatieverstrekkers en ontving, voor bepaalde documenten, een minder bewerkte versie die vervolgens aan Unilever werd bezorgd. Die laatste behield zich het recht voor om te stellen dat de uitgestelde toegang tot het dossier afbreuk had gedaan aan haar recht van verdediging. Unilever kwam echter tijdens de verdere procedure nooit meer op deze kwestie terug en vroeg evenmin naar de beslissing van de raadadviseur-auditeur.

Unilever heeft op 27 augustus 2010 op de mededeling van punten van bezwaar geantwoord zonder om een hoorzitting te verzoeken.

Ik heb één onderneming als belanghebbende derde partij toegelaten, die inlichtingen over de aard en het onderwerp van de procedure ontving en door de Commissie uitgenodigd werd opmerkingen in te dienen.

Op 1 oktober 2010 werd aan Unilever een *Letter of Facts* gezonden met aanvullende feiten die de Commissie na de vaststelling van de mededeling van punten van bezwaar had verzameld. Nadat de onderneming verdere toegang tot het dossier had gekregen, kon zij opmerkingen indienen.

Om de voorgenomen concentratie verenigbaar met de interne markt te maken, stelde Unilever een eerste reeks toezeggingen voor, die op de markt werden getest. Na de markttest diende de aanmeldende partij een herziene reeks toezeggingen in, die eveneens op de markt werden getest. Unilever kreeg toegang tot de naar aanleiding van de markttest ontvangen opmerkingen.

Vervolgens werd een definitieve reeks toezeggingen ingediend waarvan de Commissie vindt dat die een oplossing bieden voor de in de mededeling van punten van bezwaar vastgestelde mededingingsbezwaren, met name op de markt voor niet-mannelijke deodorants in België, Denemarken, Ierland, Nederland, Portugal, Spanje en het Verenigd Koninkrijk, alsook op de markt voor mannelijke deodorants in Spanje. Unilever heeft geen bezwaar gemaakt inzake de objectiviteit van de door de Commissie uitgevoerde markttest ⁽³⁾.

Het voorstel voor definitieve toezeggingen bestaat in wezen in een volledige afstoting van de Sanex-activiteiten voor alle productcategorieën in de EER. In het bijzonder gaat het om alle Sanex-merken van Unilever in Europa, alsook andere intellectuele-eigendomsrechten die gebruikt worden voor of betrekking hebben op Sanex-activiteiten.

⁽¹⁾ Overeenkomstig de artikelen 15 en 16 van Besluit (2001/462/EG, EGKS) van de Commissie van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures (PB L 162 van 19.6.2001, blz. 21).

⁽²⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1.

⁽³⁾ Artikel 14 van Besluit 2001/462/EG, EGKS van de Commissie.

De Commissie is derhalve van oordeel dat de gewijzigde toezeggingen een aanvaardbare oplossing vormen voor de in de mededeling van punten van bezwaar vastgestelde mededingingsbezwaren. De Commissie stelt dan ook voor de aangemelde concentratie op grond van artikel 8, lid 2, en artikel 10, lid 2, van de concentratieverordening, verenigbaar te verklaren met de interne markt en met de werking van de EER-Overeenkomst, mits voornoemde voorwaarden en verplichtingen in acht worden genomen.

Ik heb geen vragen of opmerkingen ontvangen van de aanmeldende partij, de andere belanghebbende partij of overige derde partijen. In het licht van het bovenstaande en rekening houdende met het feit dat de zaak geen bijzondere opmerkingen behoeft wat betreft het recht om te worden gehoord, ben ik van oordeel dat het recht van de partijen om te worden gehoord in deze zaak werd gerespecteerd.

Brussel, 12 november 2010.

Michael ALBERS

Samenvatting van het besluit van de Commissie

van 17 november 2010

waarbij een concentratie verenigbaar wordt verklaard met de interne markt en de werking van de EER-Overeenkomst

(Zaak COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care)

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 7934)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2012/C 23/10)

Op 17 november 2010 heeft de Commissie in een concentratiezaak een besluit vastgesteld op grond van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen ⁽¹⁾, en met name artikel 8, lid 2, van genoemde verordening. Een niet-vertrouwelijke versie van de volledige tekst van het besluit is beschikbaar in de oorspronkelijke taal van de zaak en in de werktalen van de Commissie op de website van DG Concurrentie op het volgende adres:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_nl.html

I. DE PARTIJEN

- (1) Unilever, een Brits-Nederlandse onderneming ⁽²⁾, is een wereldwijde leverancier van fast moving consumer goods en heeft hoofdnoteringen op Euronext Amsterdam (via Unilever N.V.) en London Stock Exchange (via Unilever Plc). Haar belangrijkste activiteiten situeren zich in de categorieën voeding, huishoudelijke verzorging en persoonlijke verzorging. Binnen de sector van de huishoudelijke verzorging is Unilever de belangrijkste leverancier van producten voor weefsel- en oppervlaktereiniging en hygiëne. Unilevers afdeling persoonlijke verzorging levert deodorants, bad- en doucheproducten, naast producten voor huidverzorging, mondhygiëne en haarzorg.
- (2) Sara Lee Corporation is een wereldwijde leverancier van consumentengoederen met een merknaam. De onderneming is actief in de vlees-, bakkers-, drank- en huishouden- en lichaamszorgsector, heeft haar hoofdkantoor in de VS en is genoteerd aan de beurzen van New York en Chicago. Sara Lee Body Care bestaat uit i) de wereldwijde lichaamsverzorgingsactiviteiten, met de productie en het leveren van bad- en doucheproducten, deodorants, babyverzorgingsproducten, toiletartikelen voor mannen en mondhygiëneproducten wereldwijd, en ii) de Europese wasverzorgingsactiviteiten, met het leveren van producten voor weefselreiniging en -onderhoud en washulpmiddelen.

II. DE TRANSACTIE

- (3) Op 25 september 2009 bracht Unilever een bod uit op de wereldwijde lichaamsverzorgingsactiviteiten en de Europese wasverzorgingsactiviteiten van Sara Lee Corporation. De overname door Unilever is gestructureerd als een aantal

transacties waarbij aandelen en activa, waaronder Sara Lee Body Care, van Sara Lee Corporation worden overgenomen, zoals vastgelegd in de Koopovereenkomst.

- (4) Aangezien Unilever na voltooiing van de aangemelde transactie alle aandelen en activa van Sara Lee Body Care bezit, vormt de voorgestelde transactie een concentratie in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de concentratieverordening.

III. SAMENVATTING

- (5) Op 31 mei 2010 stelde de Commissie na een onderzoek van de aanmelding een besluit vast waarin zij tot de conclusie kwam dat de transactie binnen het toepassingsgebied van de concentratieverordening valt en aanleiding geeft tot ernstige twijfel over de verenigbaarheid daarvan met de interne markt en de werking van de EER-Overeenkomst, en leidde zij, overeenkomstig artikel 6, lid 1, onder c), van de concentratieverordening, de procedure in.
- (6) Op 12 augustus 2010 werd op grond van artikel 18 van de concentratieverordening een mededeling van punten van bezwaar aan Unilever gezonden. Unilever antwoordde op 27 augustus 2010 op de mededeling van punten van bezwaar.
- (7) Op 21 september 2010 deed Unilever toezeggingen om de voorgenomen concentratie verenigbaar met de interne markt te maken. Die toezeggingen werden aangepast en de definitieve versie ervan werd op 12 november 2010 bij de Commissie ingediend.

IV. TOELICHTING

- (8) Unilever en Sara Lee Body Care leveren allebei producten voor persoonlijke en huishoudelijke verzorging. Hun activiteiten overlappen in de volgende categorieën: deodorants, huidreiniging (producten voor persoonlijke hygiëne zoals

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1.

⁽²⁾ Unilever heeft een structuur met een dubbele beursnotering die Unilever N.V. en Unilever Plc omvat. De twee entiteiten bestaan als afzonderlijke ondernemingen, maar treden op als één economische eenheid.

bad-, douche- en zeepproducten), huidverzorging (producten om de huid van de handen en het lichaam te hydrateren en te voeden), weefselzorg (detergenten, conditioners en washulpmiddelen), aftershavebehandelingen, mondhygiëne (tandpasta), haarzorg (shampoo, conditioners en stylingproducten) en huishoudelijke schoonmaak (veelzijdige reinigingsmiddelen).

- (9) Ongeacht de precieze marktafbakening leidt de transactie niet tot concurrentiebezwaren in de volgende categorieën: huidreiniging, huidverzorging, weefselzorg, aftershavebehandelingen, mondhygiëne, haarzorg en huishoudelijke schoonmaak.
- (10) Deze samenvatting is enkel gericht op deodorants waarvoor een significante belemmering van de daadwerkelijke mededinging vastgesteld werd op een aantal nationale markten, namelijk België, Denemarken, Ierland, Nederland, Portugal, Spanje en het Verenigd Koninkrijk.

A. De relevante markten

- (11) Deodorants zijn producten die de negatieve effecten van het zweten minimaliseren of elimineren door geur- en/of vochtbestrijding. Ze verschillen steeds meer volgens het geslacht en de meeste merken hebben varianten die specifiek op mannelijke en vrouwelijke consumenten gericht zijn. Van bepaalde merken worden varianten verkocht die enkel op mannen of vrouwen gericht zijn. In bepaalde lidstaten (in het bijzonder Spanje) bestaat een „uniseks”-categorie met producten die zowel mannelijke als vrouwelijke consumenten aanspreken.
- (12) Deodorants worden in verschillende formaten verkocht. Een onderscheid kan worden gemaakt tussen formaten die via contact met de huid worden aangebracht (voornamelijk rollers, crèmes, sticks en doekjes) en die waarbij dat niet het geval is. Deodorantmerken worden meestal met bepaalde essentiële functies geassocieerd, waarvan „efficiëntie”, „huidverzorging” en „geur” de voornaamste zijn.
- (13) Het grootste merk van Sara Lee is Sanex ⁽¹⁾. De marketing ervan is voornamelijk gericht op de belofte van een gezonde huid, hoewel klanten Sanex tevens voor haar bewezen efficiëntie waarderen.
- (14) Unilever heeft drie over de hele EU verspreide hoofdmerken: Axe, Rexona en Dove ⁽²⁾. Axe (Lynx in het Verenigd Koninkrijk en Ierland) is een deodorant exclusief voor mannen. Rexona (Sure in het Verenigd Koninkrijk en Ierland) wordt als een efficiënt product gepositioneerd dat in varianten voor mannen en vrouwen verkrijgbaar is, hoewel de variant voor vrouwen hoger aangeschreven staat. Bij de deodorants van Dove ligt de nadruk vooral op superieure hydratatie om een droge huid tegen te gaan. Het merk was vroeger uitsluitend op vrouwen gericht, maar een reeks

producten van het merk Men + Care, waaronder deodorants, werd in januari 2010 in verschillende EU-lidstaten op de markt gebracht.

- (15) De belangrijkste concurrenten van de partijen binnen de EER zijn: Beiersdorf (dat Nivea verkoopt, een van de belangrijkste deodorantmerken in de EER), Henkel (met het merk Fa), Colgate-Palmolive (dat deodorants onder de merknamen Palmolive en Soft & Gentle levert), L’Oreal (actief met merken als Narta, Ushuaïa en Garnier Mineral) en Procter & Gamble (dat de merken Mum, Secret, Gillette en Old Spice verkoopt).

Marktomschrijving voor deodorants

- (16) Wat de relevante productmarkt betreft, heeft het marktonderzoek de door de partijen voorgestelde marktdefinitie niet bevestigd waarbij mannendeodorants deel van dezelfde relevante productmarkt uitmaken als niet-mannelijke. In plaats daarvan toonde het onderzoek aan dat deodorants voor mannen en vrouwen twee verschillende productmarkten vormen.
- (17) Het marktonderzoek leverde een aantal elementen op die tot de conclusie leidden dat mannelijke en overige deodorants (hierna „overige deodorants” genoemd) aan de vraagzijde niet substitueerbaar zijn, wat verklaard wordt door een afzonderlijke plaats in de winkelrekken, prijsverschillen, verschillen in groeipatronen en beperkt unisexgebruik. Wat de substitueerbaarheid aan de aanbodzijde betreft, hebben de resultaten van het onderzoek niet tot de conclusie geleid dat mannelijke en overige deodorants ten aanzien van de omschrijving van de relevante productmarkt substitueerbaar zijn. Ook al zou de uitbreiding van een bekend deodorantmerk voor mannen/vrouwen/unisexgebruik naar een andere geslachtscategorie in principe „mogelijk” zijn voor de belangrijkste deodorantleveranciers, toch zou het heel wat tijd en investeringen vergen om het product voor te bereiden en te lanceren. Derhalve was de conclusie dat mannelijke en overige deodorants afzonderlijke relevante productmarkten vormen.
- (18) Met betrekking tot de relevante geografische markt heeft het marktonderzoek bevestigd dat de geografische markt voor deodorants nationaal in omvang blijft. Klanten en concurrenten in alle lidstaten hebben verklaard dat de prijzen en consumentenvoorkeuren voor merken, formaten en gendervariëteiten tussen de landen verschillen. Lokale merken spelen in verscheidene lidstaten nog steeds een belangrijke rol. Bovendien bevestigden bijna alle marktdeelnemers dat zowel de prijsonderhandelingen als de inkoop op nationaal niveau plaatsvonden. De deodorantmarkten werden dan ook op nationaal niveau geanalyseerd.

B. Beoordeling uit oogpunt van de mededinging

Inleiding

- (19) De Commissie heeft een grondig onderzoek verricht naar de structuur en het functioneren van de deodorantmarkten waarop de voorgenomen concentratie zal spelen. Daarbij is de Commissie tot de bevinding gekomen dat de concentratie waarschijnlijk tot een significante belemmering van de daadwerkelijke mededinging zou leiden op de markten

⁽¹⁾ Sara Lee levert eveneens deodorants onder andere merknamen zoals Radox (Verenigd Koninkrijk en Ierland), Williams (België, Denemarken, Frankrijk en Spanje), Duschdas (Duitsland), Monsavon (Frankrijk) en Neutral (Denemarken, Nederland en Zweden). Die merken zijn in vergelijking met het grootste merk Sanex van minder belang binnen de deodorant-portfolio van Sara Lee.

⁽²⁾ Naast de kernmerken heeft Unilever twee merken op bepaalde nationale markten: Vaseline (Vasenol in Portugal) en Impulse.

voor overige deodorants in België, Denemarken, Ierland, Nederland, Portugal, Spanje en het Verenigd Koninkrijk. Wat de markt voor mannendeodorants betreft, werd enkel in Spanje een significante belemmering van de daadwerkelijke mededinging vastgesteld.

- (20) In de onderstaande punten wordt eerst de beoordeling van algemene argumenten beschreven die op alle hierboven genoemde lidstaten van toepassing waren. Vervolgens wordt een beoordeling per land gepresenteerd, vooraleer de voorgestelde toezeggingen samengevat worden.

Algemene beoordeling

- (21) Op gedifferentieerde markten zoals de markt voor deodorants weerspiegelen marktaandeelen, hoewel ze een indicatie voor de marktmacht van de partijen vormen, niet altijd volledig de interactie tussen de concurrenten. In dit besluit worden de elementen onderzocht die op prijsverhogingen wijzen, waarna de compenserende factoren worden besproken overeenkomstig het beoordelingskader voor niet-gecoördineerde effecten in de richtsnoeren horizontale fusies ⁽¹⁾.

Waarschijnlijkheid van prijsverhogingen

- (22) Op gedifferentieerde markten vormt de mate waarin de producten van de fuserende ondernemingen substitueerbaar zijn een essentieel element bij de beoordeling van de gevolgen van de fusie. Wat de nauwe concurrentie tussen de partijen betreft, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de merken van Unilever (Dove, Rexona/Sure en Vasenol/Vaseline) zich op vergelijkbare wijze positioneren als Sanex. De interne documenten van Unilever en de analyse van een aantal onderzoeken naar interactie bevestigden eveneens de nauwe concurrentie tussen de merken van Unilever en Sanex.
- (23) De Commissie heeft een fusiesimulatie uitgevoerd die op een waarschijnlijke prijsverhoging na de transactie wees. Het model heeft twee componenten. De vraagzijde beschrijft hoe consumenten een deodorant kiezen. Daartoe werd gebruik gemaakt van nested-logit-modellen. De aanbodzijde beschrijft hoe producenten hun prijzen bepalen: het model gaat ervan uit dat producenten concurreren door de prijzen voor hun producten vast te leggen op basis van de vraag in het simulatiemodel. De voorspelde prijsverhoging wordt verkregen door in het model het markt-evenwicht ná de fusie te vergelijken met het vóór de fusie bestaande evenwicht. Om de prijzen ná de fusie te simuleren, gaat het economische model ervan uit dat de prijs van de gefuseerde merken na de fusie door dezelfde onderneming wordt vastgesteld, terwijl ze vóór de fusie met elkaar concurreerden.

Geen tegenwicht aan de koperszijde

- (24) Unilever neemt een vrij aanzienlijke positie in op de markt voor deodorants, waardoor zij in vergelijking met haar concurrenten een betere onderhandelingspositie heeft. De Commissie is tot de conclusie gekomen dat die positie door de geplande transactie verder zou worden versterkt en niet door detailhandelaars kan worden tegengegaan, aangezien hun onderhandelingspositie verder is verzwakt.

- (25) Noch de door huismerken uitgeoefende concurrentiedruk, noch de daadwerkelijke verwijdering uit de rekken in de detailhandel, de dreiging daarmee of de relatieve marges toonden aan dat detailhandelaars weerstand zouden kunnen bieden tegen een algemene verhoging van de prijzen van Unilever na de fusie.

- (26) Na de beoordeling van alle elementen werd geconcludeerd dat de kopersmacht de kans op prijsverhogingen niet zou kunnen verminderen.

Voldoende markttoetreding onwaarschijnlijk

- (27) Een meerderheid van de concurrenten, maar ook een groot aantal klanten op de markten voor deodorants, hebben aangegeven dat het moeilijk is om de markt voor deodorants te betreden of er te groeien — vanuit een aangrenzende markt voor persoonlijke verzorging of als nieuwkomer — en dat de drempels om de markt voor deodorants te betreden over het algemeen hoog zijn. Doordat meerdere cruciale fases moeten worden doorlopen (testen van het concept, distributie, marketing) kost het een bestaande deodorantleverancier namelijk behoorlijk wat tijd en investeringen om een nieuwe variant voor mannen of vrouwen te introduceren.
- (28) Bovendien hebben interne documenten en voorbeelden, zoals onlangs de markttoetreding van Garnier Mineral, aangetoond dat Unilever als huidige marktleider met meerdere merken niet enkel de mogelijkheid, maar tevens de prikkel heeft te proberen de toetreding van nieuwe of de uitbreiding van bestaande merken te verhinderen.
- (29) De conclusie was dan ook dat de drempels om de markt te betreden op de markten voor deodorants uitgesproken hoog zijn.

Beoordeling per land

- (30) Op de meeste betrokken nationale markten zou de transactie de bestaande marktleiderspositie van Unilever nog verder versterken binnen het segment van de overige deodorants (een uitzondering was Denemarken, waar Sara Lee marktleider was en Unilever nummer twee). De groei varieert, maar was meestal aanzienlijk en lag boven de 6 procentpunten. Ook zou de op één na grootste concurrent in al deze lidstaten beduidend lagere marktaandeelen behalen dan de gecombineerde marktaandeelen van de partijen op het gebied van overige deodorants, zoals blijkt uit onderstaande tabel:

Land	Unilever in %	Sara Lee in %	Samen in %	Concurrenten in %
België	30-40	10-20	50-60	Henkel: 10-20 Beiersdorf: 10-20 Huismerken: 5-10

⁽¹⁾ Richtsnoeren voor de beoordeling van horizontale fusies op grond van de Verordening van de Raad inzake de controle op concentraties van ondernemingen, PB C 31 van 5.2.2004, blz. 5 (hierna „richtsnoeren horizontale fusies” genoemd).

Land	Unilever in %	Sara Lee in %	Samen in %	Concurrenten in %
Denemarken	20-30	20-30	40-50	Unicare: 10-20 Beiersdorf: 10-20 E. Tjellesen: 5-10
Ierland	60-70	5-10	60-70	Beiersdorf: 10-20 Colgate: 10-20 Revlon: 0-5
Nederland	30-40	10-20	40-50	Beiersdorf: 10-20 Overige: 10-20 Henkel: 5-10
Portugal	40-50	5-10	40-50	Beiersdorf: 20-30 L'Oreal: 10-20 Huismerken: 5-10
Spanje (overige deodorants)	20-30	20-30	40-50	Huismerken: 20-30 G. Puig: 5-10 Beiersdorf: 5-10
Spanje (mannendeodorants)	50-60	10-20	60-70	Beiersdorf: 10-20 G. Puig: 5-10 Coty: 5-10
Verenigd Koninkrijk	50-60	5-10	60-70	Colgate: 5-10 Revlon: 5-10 Beiersdorf: 5-10

België

- (31) In België toonde het marktonderzoek aan dat er aanzienlijke concurrentie tussen de merken van de partijen bestond. De meest succesrijke speler op de markt voor overige deodorants was Sara Lee met haar merk Sanex, waarvan de verkoop met [10 tot 20 %] steeg tussen 2008 en 2009. Het risico om omzet aan Sanex te verliezen, was een belangrijke vorm van concurrentiedruk op Unilever die door de transactie zou verdwijnen. De totale gesimuleerde prijsverhoging voor de volledige deodorantcategorie zou 4 tot 5 % bedragen, en ongeveer 6 % op de markt voor overige deodorants. Ook voorspelde de simulatie dat Sanex forse prijsverhogingen zou doorvoeren (tussen 14 % en 20 %).

Denemarken

- (32) Sara Lee was de nummer één en de succesrijkste leverancier van overige deodorants in Denemarken. Het marktonderzoek bracht aan het licht dat sommige concurrenten top- of prestigemerken leveren die niet echt met de merken van de partijen concurreren. Het prijsverschil tussen die merken en de „massamarktmerken” zoals de merken van de partijen blijft aanzienlijk. De transactie zou de rivaliteit tussen de twee belangrijkste leveranciers hebben geëlimineerd, aangezien Sara Lee's merken onder druk stonden van Unilever en andersom.

Ierland

- (33) In Ierland waren de gecombineerde marktaandelen op de markt voor overige deodorants — 60 à 70 % — zeer aanzienlijk (de tweede speler — Beiersdorf — zou veel kleiner zijn dan de nieuwe entiteit). Het marktonderzoek gaf aan dat de merken van de partijen naaste concurrenten waren, vooral Dove en Sanex. Het onderzoek wees eveneens op het feit dat de transactie een bron van concurrentie zou hebben geëlimineerd die de concurrentie op de markt stimuleerde.

Nederland

- (34) In Nederland waren Unilever en Sara Lee de eerste en derde leverancier op de markt voor overige deodorants. De succesrijkste speler was Sara Lee, waarvan de verkoop tussen 2007 en 2009 met [10 tot 20 %] steeg, terwijl de verkoop van Sanex met [10 tot 20 %] steeg en die van Neutral met [20 tot 30 %]. De transactie zou een naaste concurrent van twee Unilever-hoofdmerken hebben uitgeschakeld. De kans dat door de transactie prijzen zouden gaan stijgen, was dan ook aanzienlijk en de fusiesimulatie gaf een prijsverhoging van 5 tot 6 % aan voor deodorants op de markt voor overige deodorants. De grootste aanjagers zijn daarbij prijsverhogingen van Sanex (ongeveer 20 %) en Dove (tussen 7 en 11 %).

Portugal

- (35) In Portugal zouden de partijen een gecombineerd marktaandeel van [40 tot 50 %] op de markt voor overige deodorants hebben bereikt. Dat marktaandeel zou meer dan 2 keer zo groot zijn geweest dan het aandeel van naaste concurrent Beiersdorf en meer dan 4 keer zo groot als dat van de volgende concurrent L'Oréal. Uit het marktonderzoek bleek dat de merken van de partijen naaste concurrenten waren, in het bijzonder Vasenol, Dove en Sanex. Ook al viel het marktaandeel van Sanex tussen 2003 en 2007 bovendien terug, toch was het sinds 2007 een stabiel merk en een van de vijf/zes grootste in Portugal.

Spanje (markt voor overige deodorants)

- (36) In Spanje waren Sara Lee en Unilever de grootste leveranciers op de markt voor overige deodorants, waarbij ze elk meer dan twee keer zo groot waren als de op twee na grootste merkleverancier Puig. De naaste concurrentie tussen de merken van de partijen werd tevens bevestigd door het marktonderzoek. Hoewel de verkoop van huismerken in Spanje bijzonder aanzienlijk was (20 %) en hoge groei-cijfers liet zien, was die groei voornamelijk toe te schrijven aan de strategie van één specifieke detailhandelaar. Bovendien had de stijging van de verkoop van huismerken in de eerste plaats invloed op de merken van de concurrenten (waarvan de verkoop met 15 tot 50 % daalde), terwijl het aandeel van Sanex lichtjes groeide en dat van Unilever stabiel bleef.

Spanje (markt voor mannendeodorants)

- (37) Op de Spaanse markt voor mannendeodorants waren Unilever en Sara Lee de grootste leveranciers. Het marktonderzoek bracht aanzienlijke concurrentie tussen de merken van Sara Lee (Sanex en Williams) en Unilever (Axe en Rexona) aan het licht met betrekking tot merkimago en prijspositionering. De fusiesimulatie gaf een prijsverhoging van 2,2 % aan voor mannendeodorants.

Verenigd Koninkrijk

- (38) In het Verenigd Koninkrijk hebben de partijen een gecombineerd marktaandeel van [60 tot 70 %] op de markt voor overige deodorants, terwijl de belangrijkste overblijvende concurrent Colgate zou zijn met marktaandelen van [5 tot 10 %]. Naast de partijen waren er slechts drie concurrenten met een marktaandeel boven de 2 %. Uit de tijdens het marktonderzoek verzamelde kwalitatieve en kwalitatieve gegevens bleek dat de merken van de partijen naaste concurrenten van elkaar zijn. De fusiesimulatie voorspelde prijsverhogingen binnen de volledige deodorantcategorie van 2 tot 3 % en van 4 % op de markt voor overige deodorants. Op merkniveau werd voorspeld dat Sanex vrij stevige prijsverhogingen zou doorvoeren (ongeveer 30 %).

C. Toezeggingen

- (39) Om de vastgestelde mededingingsbezwaren van de transactie weg te nemen, hebben de partijen toezeggingen voorgesteld overeenkomstig artikel 8, lid 2, van de concentratieverordening. De eerste reeks toezeggingen werd op 21 september 2010 gedaan en op 24 september 2010 bijgewerkt teneinde van de Commissie goedkeuring voor de transactie te verkrijgen. Het pakket corrigerende maatregelen behelsde een 5-jarige licentie met het oog op de rebranding van i) alle producten van het merk Sanex in het Verenigd Koninkrijk, Ierland, België, Nederland en Denemarken, en ii) het merk Rexona in Spanje en Portugal met betrekking tot deodorants.
- (40) Daarna heeft de Commissie deze toezeggingen aan een markttest onderworpen. De resultaten van de eerste markttest toonden aan dat aanzienlijke verbeteringen vereist waren. Bijgevolg dienden de partijen op 7 oktober 2010 een verbeterde reeks toezeggingen in, die de volledige afstoting van de Sanex-deodorantactiviteiten in België, Denemarken, Ierland, Nederland, Spanje, Portugal en het Verenigd Koninkrijk omvatten. Unilever zou het merk Sanex voor alle andere producten/landen behouden, maar moet op zoek naar een nieuwe merknaam.

- (41) De markttest van het tweede pakket toezeggingen toonde aan dat de afstoting van Sanex-deodorants een duidelijkere oplossing was die boven de eerste diende te worden verkozen, maar er werden bezwaren geuit met betrekking tot de levensvatbaarheid van een oplossing waarbij Sanex in deodorants en andere productcategorieën wordt opgesplitst. De partijen werden over die bezwaren ingelicht en dienden op 12 november 2010 een pakket definitieve toezeggingen in.

- (42) De definitieve toezeggingen bestaan in de volledige afstoting van de Sanex-activiteiten voor alle productcategorieën in de EER en omvatten alle merkrechten van Unilever in Europa met betrekking tot Sanex, alle intellectuele-eigendomsrechten van Unilever in Europa die worden gebruikt voor of verband houden met de Sanex-activiteiten, waaronder innovaties in ontwikkeling, alle contracten, huurcontracten, toezeggingen en klantenorders, waaronder alle contracten met contractverpakkers met betrekking tot de af te stoten activiteiten, toegang tot alle voor de Sanex-activiteiten gebruikte productieapparatuur en productielijnen, alsook het sleutelpersoneel.

- (43) Het definitieve pakket corrigerende maatregelen neemt de vastgestelde concurrentiebezwaren op duidelijke wijze weg, aangezien het in een permanente afstoting van Sanex voorziet, inclusief deodorants in alle zeven lidstaten waar concurrentiebezwaren werden vastgesteld, zonder vragen over de haalbaarheid op te roepen. Het vormt een duidelijke, werkbare en daadwerkelijke oplossing die een reële concurrent kan creëren, aangezien deze oplossing alle tijdens de tweede markttest geuite bezwaren inzake levensvatbaarheid aanpakt waar het gaat om de in het tweede voorstel tot toezeggingen voorgestelde merkopsplitsing.

V. CONCLUSIE

- (44) Om de hierboven genoemde redenen is de conclusie van het besluit dat de voorgenomen concentratie de daadwerkelijke mededinging op de interne markt of een wezenlijk deel daarvan niet op significante wijze zal belemmeren.
- (45) Derhalve dient de concentratie overeenkomstig artikel 2, lid 2, en artikel 8, lid 2, van de concentratieverordening en artikel 57 van de EER-Overeenkomst, verenigbaar te worden verklaard met de interne markt en de werking van de EER-Overeenkomst.

V

(Adviezen)

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET
GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

EUROPESE COMMISSIE

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.6445 — Eurochem/BASF Antwerp Assets)****Voor een vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak****(Voor de EER relevante tekst)**

(2012/C 23/11)

1. Op 20 januari 2012 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽¹⁾ ontvangen. Hierin is meegedeeld dat Eurochem International Holding B.V. („Eurochem BV”, Nederland), die onder zeggenschap staat van Eurochem Group SE („Eurochem SE”, Cyprus), in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de EG-concentratieverordening de uitsluitende zeggenschap verkrijgt over bepaalde meststoffenactiva die momenteel onder zeggenschap staan van BASF Antwerpen N.V. („BASF Antwerp Assets”, België), door de verwerving van aandelen.
2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:
 - Eurochem SE: winning van mineralen voor meststoffen en vervaardiging en verkoop van meststoffen,
 - BASF Antwerp Assets: vervaardiging van minerale meststoffen voor de landbouw.
3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van de EG-concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. Er zij op gewezen dat deze zaak in aanmerking kan komen voor de vereenvoudigde procedure zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens de EG-concentratieverordening ⁽²⁾.
4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per faxbericht (+32 22964301), per e-mail naar COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu of per post, onder vermelding van zaaknummer COMP/M.6445 — Eurochem/BASF Antwerp Assets, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
J-70
1049 Brussel
BELGIË

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 (de „EG-concentratieverordening”).

⁽²⁾ PB C 56 van 5.3.2005, blz. 32 („mededeling betreffende een vereenvoudigde procedure”).

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.6451 — Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV)****Voor een vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak****(Voor de EER relevante tekst)**

(2012/C 23/12)

1. Op 20 januari 2012 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad⁽¹⁾ ontvangen. Hierin is meegedeeld dat Schneider Electric France (Frankrijk) en Bouygues Immobilier (Frankrijk) in de zin van artikel 3, lid 4, van de EG-concentratieverordening een gemeenschappelijke onderneming oprichten die energiebeheersdiensten zal aanbieden. Deze transactie vormt een concentratie in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de EG-concentratieverordening.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:

- Schneider Electric France: onderneming die onder zeggenschap staat van het concern Schneider Electric en gespecialiseerd is in energiebeheer. Het concern ontwerpt, produceert en verhandelt producten, materieel en oplossingen voor elektriciteitsdistributie, industriële meet- en regeltechniek en automatisering. Schneider Electric France houdt zich bezig met de activiteiten van het concern in Frankrijk,
- Bouygues Immobilier: maakt deel uit van het Bouygues-concern. Bouygues (Frankrijk) is actief in de sectoren bouw, telecommunicatie en media,
- JV: aanbieder van diensten ter verbetering en optimalisering van de energie-efficiëntie in zowel oude als nieuwe kantoorgebouwen.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van de EG-concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. Er zij op gewezen dat deze zaak in aanmerking kan komen voor de vereenvoudigde procedure zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens de EG-concentratieverordening⁽²⁾.

4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per faxbericht (+32 22964301), per e-mail naar COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu of per post, onder vermelding van zaaknummer COMP/M.6451 — Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
J-70
1049 Brussel
BELGIË

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 (de „EG-concentratieverordening”).

⁽²⁾ PB C 56 van 5.3.2005, blz. 32 („mededeling betreffende een vereenvoudigde procedure”).

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak COMP/M.6216 — IHC/DEME/OceanfLORE JV)

Voor een vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak

(Voor de EER relevante tekst)

(2012/C 23/13)

1. Op 23 januari 2012 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽¹⁾ ontvangen. Hierin is meegedeeld dat IHC Merwede Holding B.V. („IHC”, Nederland) en DEME N.V. („DEME”, België) in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de EG-concentratieverordening de gezamenlijke zeggenschap verkrijgen over OceanfLORE B.V. („OceanfLORE JV”, Nederland) door de verwerving van aandelen in een nieuw opgerichte gemeenschappelijke onderneming.
2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:
 - IHC: ontwikkeling van technologie en bouw van werktuigen voor baggeractiviteiten en aanverwante activiteiten, diepzeemijnbouw en diverse offshoreactiviteiten,
 - DEME: dienstverlening op het gebied van baggeren, landwinning, waterbouwkundige werkzaamheden en milieutechnische activiteiten,
 - OceanfLORE JV: dienstverlening op het gebied van diepzeemijnbouw.
3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van de EG-concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. Er zij op gewezen dat deze zaak in aanmerking kan komen voor de vereenvoudigde procedure zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens de EG-concentratieverordening ⁽²⁾.
4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per faxbericht (+32 22964301), per e-mail naar COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu of per post, onder vermelding van zaaknummer COMP/M.6216 — IHC/DEME/OceanfLORE JV, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
J-70
1049 Brussel
BELGIË

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 (de „EG-concentratieverordening”).

⁽²⁾ PB C 56 van 5.3.2005, blz. 32 („mededeling betreffende een vereenvoudigde procedure”).

Abonnementsprijzen 2012 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 310 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	840 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	100 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL